

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

P. T. 729

SZERKESZTOI SZÁLLÁS:

Vizi-utca, 231. szám, első emeletben

Megjelen a lap hetenkint négyszer a m. Vasárnap, Kedden, Csütörtökön és Szombaton.

Ara évnegyedre 8 ft o. é. Hirdetési ár: négyhasáb sorát először 7 kr, másodszor 6 kr., harmadszor 5 kr. o. é. a minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés a hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

KIADÓ-HIVATAL:

Középont, STRIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési figyelmeztetés.

Lapjaink mostantól kezdve hetenként négyszer fognak megjelenni az eddigi alakban és eddigi árban. E szerint a hírlap-bélyeg nyomása alatt most még nehezebb feltűnőbb mennyiségű tartalék példányokat állíttatni ki lapunkból, s arra nézve, hogy tisztelt előfizetőinknek kiegészített példányokkal bizonyosra szolgálhassunk, igen szükséges az, hogy megrendeléseiket minél előbb megtenni méltóztassanak; — a mire ezennel tisztelettel is kérjük fel figyelmeztetve, hogy az előfizetési pénzt — egész évre 12, félévre 6, évnegyedenként 3 frtot — kiadónk Stejn János középütczei könyvkereskedésébe beküldeni sziveskedjenek.

Kolozsvár, január 1-je 1861.

(D) Ma egy új évtized első esztendeje veszi kezdetét. Ha a tízévi börtönből kiszabadult rabot, a rég nem látott természet virulása költői elragadtatásba hozza, bocsássa meg az olvasó nekem, ha ma a rideg publicistai hang közé a költészet virágait vegyítve, tekintek az előttünk álló évtized elé, mely a magyarra nézve új szabadsága s alkotmányos élete új virágzásával kecsegtet.

Ifjú koromban szép álmaim voltak, gazdag képzelődés szötte szívárvány rényet azon tapasztalatok közé, melyeknek a fiatalkor nem nagy adagjával kérkedhetik.

Álmomban egykor Magyarhon rónáján bolyongtam, előttem magasán sötéttettek a Kárpátok ormai. A természet ünnepélyes, a lég illatos és enyhe volt. Emberek ezrei álltak körültem valamely nagy jelenetre várva, melynek kifejlését egyelőre nem sejtettük. Egyszerre a sötét ormok élén verhenyő fény kezd emelkedni, s az ég kékes háttere előtt, óriás alak jelen meg fényugártól körüvezetett. „A harc nemtője” kiálta a népség, s én az óriásban első Napoleon alakjára ismertem, úgy a mint a világhírű hős apotheosisát valamelyik festője századunknak, egy közösen ismert festményben előállítá.

Azon perczen egy táltos jött hozzám, egy fegyvert és egy gyémánt golyót adva át.

E golyó a jog, monda ő, mely győz a fegyveren és erőszakon, s melyet minél tovább művelsz és homitasz, annál tisztábbá és ragyogóbbá válik. A Kárpátok hazája a jog hazája, ez ormokon esleik a harc nemtője.

Fegyverbe eresztém a gyémánt golyót, s a másik perczen a harc nemtője szívét járta az át.

Egyszerre látam a felhők közt Atilla árnyát. Aetiussal ölelkezni, az ő gallusok a romaiakkal, a magyarok árnyai az ózmánok árnyaival szorítottak testvéri kezét. Az ormokon a nyulak és őzikék vidámon tánczoltak a vadász körül vagy az enyelgő kopókkal együtt ugriádoztak, a sas a gerlével játszott a légben. Minden ellenséges ellem kibékült a béke örömnépén.

A jog megtöré a Kárpátokon a harcot és erőszakot.

Tíz év telt e csodás álom után, s utána a harc és vérontásoknak tizenkét keserves esztendeje. És ma hol áll a világ!

A harc daemona közelit óriás alakban a Kárpátok felé, hogy keletet lángba borítsa s mi az a mi őt megállíthatja véres pályafutásában?

A jog!

Gondoltuk-e évtizedek előtt, hogy eljön az idő, midőn a magyarok kibékülése egyet jelentend a világ kibékülésével. Im már a gallusok és rómaiak utódai kezét szorítottak, a midőn az alkotmányosság napja a Kárpátok közt elderül, átmegegy innen a ci-

vilisatió keletre, s a despotizmus által betegé s gyöngévé vált ozmán erős lesz a kormánya alatt élő népek alkotmányos szabadsága által. Erős lesz s mint ő s rokon nép barátja a magyarnak.

Ugy érzem, hogy egy boldogabb évtized vár reánk, pedig a mostani perz még oly fenyegető, oly válságos!

Ugy érzem, hogy nemcsak földalmi, de európai meggyőződésé fog válni, az idén az, hogy a magyar királyságnak egyenét és szabadnak kell lenni.

Azon viszony, mely mint a dynastia által a birodalom tizenöt milliónyi töbi részével összeköt, reánk magyarokra nézve oly szükséges, hogy e kapcsolat még legszélsőbb forradalmi pártjaink sem kívánják mulhatlanul felszaggani. Nem lehet Ausztriának félni, hogy a magyar királyság egysége és erősbülése, szétbomlásra vezessen. Egy erős magyar királyság hivatása az, hogy a birodalomnak rajta kívül álló népeivel vállat vetve, szilárdul álljon és örökösök a világba kelet és nyugat között. A magyar királyság erősbülése Ausztria erősbülése is. Jól tudjuk mi, hogy az óriás szláv és germán elem között magunkra kevesen vagyunk; s éppen azért nem kívánunk többet mint alkotmányos szabadságunk teljes visszaállítását, úgy a mint a múlt évtized végén birtuk azt. Ez alkotmány alapján történelmi igényeink ki vannak elégítve, megállhatunk itt évszázadokig a pragmatika sanctio kapcsolata velünk egy világért Ausztria mellett, s e viszony még biztosabb lesz jövőben, midőn ama tartományok sem fognak többé absolutizmus alatt élni.

A magyar királyság kielégítése és megnyugtatósa, a világba kelet felé vált. Az a mi husz év előtt ábrándos álomnak tetszett, ma való. Ki hozhatja kétségbe, hogy az európai harc daemonát a jog gyémánt golyójával, ma csak a Kárpátok ormain lehet elejteni?

A jövő tavasz, melytől Európa most retteg, ha megkoronázza látandja a magyar királyt, ki az 1848-diki alkotmányra letette esztűjét: kinek szellemi tábor a jobb szárnyán Erdély bal szárnyán Horvátország áll, mint állottak régen a kiegészítő részek hadseregei, midőn a középpontot az anyaország képezte: akkor a jövő tavasz virányát nem fogja Európában a csaták vére jéltözi; míg ha e nemzet kihull a sors kegyelméből, a láncolat, mely az európai rendet összetartja, sebesen fog szakadozni, a harc tüze végig fut a Dun mentén, áttör a Niemen partjaira, s visszakanyarult a Rajna felé.

Nem csak mi mondjuk már; de a világ is sugdossa, hogy a magyar királyság megnyugtatósa, Európa kibékülése!

Hozza meg e kibékülést ez esztendő, mely ma még több aggalom mint remény közt találja Árpád hazáját!

Hogy ez megtörténhessék, arra nézve mérséklet, de jogaihoz való szilárd és elhatározott ragaszkodás kívántatik a nemzet részéről; az uralkodás részéről pedig, hogy trónjának biztosítékát éppen ott keresse a hol leginkább feltátható: a magyar királyság egységében, szabad önkormányzatában, s az által kibékített erőteljes nemzet dynastikus és legitim lelkesedésében.

Az kabinetek politikája ez előtt az volt, hogy a heterogen nemzetiségekből álló magyar királyság időszakonként belső kiizdelmeknek legyen kitéve, s minden magyar forradalom, ezen királyság külön álló és forradalmi joganak megnyirbálására kizsákmányoltassék. E politika a szlávok és görög ritus nagy kiterjedése által jövedőben könnyen megingathatná a trónt; mert a mostani nemzetközi viszonyok között az ausztriai birodalomnak a magyarral kapcsolt területe csak azon esetben európai szükség, ha ezen uralkodás szabaddá politikájára képes a szabadság által egységet teremteni a nemzetek közt. Ezen alkotmányos egység és erő kulcsa pedig a magyar királyság. Ha a Habsburg-lotharingeni ház fejeiről minden korona lehullana, csak szent István apostoli koronája maradna is ottan, akkor is mint magyar apostoli király, nagy hatalom maradna Eu-

rópában, s ha kellene, és európai szükség volna reá, hős királyságunk élén minden koronáit ismét visszaszerezhetné!

Szakítani kell tehát örökre azon politikával, mely a császári korona apró provinciáinak kereskedelmi és burocratikuss érdekeiért, királyságunkat folyvást gyöngítette, mely királyság joga évezredes, míg az osztrák császárságé alig fél százados történelmi jog, s mely királyság szabadon, és a római vagy későbbi osztrák császári terület minden hódító vagy kényszerítő befolyásán kívül, mint szabad és független ország választá királyának a Habsburg házat s ezen teljes királysági függetlenségéről soha le sem mondott, s le sem mond.

Mérséklet és jogérzet alatt, igazság és törvényesség fent, boldoggá, erőssé a birodalmat, virágzóvá teheti a magyar királyságot, s visszazahozhatja Európa nyugalmát.

X. Biharmegye múlt decz. 12-dikén tartott közgyűléséről következő felirat intéztetett a magyar korlátozásokhoz. — Bárá Vay Miklós ur ó nagyméltóságának! Midőn megyénk, mint alkotmányos törvényhatóság, régi törvényes állásába és jogába visszalép: tartozunk minmagunk iránt s tartozunk a nemzet és fennálló kormány irányában, hogy egyfelől az okokat, mik által eddigi eljárásunkban vezéreltetünk s más felől az iránypontokat, melyekből a közelebbi teendőket tekintjük nyilvánosságra hozzuk.

Az 1848-ik évi törvények, a nemzet életében, eltörölhetetlen korszaknak lőnek alkotói. Felállván a felelős magyar kormányt, mely ugyan csak a régebbi s független kormányt biztosító alaptörvényeknek volt megtestesítése, létesítve a jogok és terhek teljes egyenlőségét, egységes országot alakítván az eldarabolt országrészek és a két testvér haza helyébe; letévé a törvényhozási jogát, a kiváltságos Karok és Rende helyett, az összes nemzetnek kezébe: oly roppant fontosságú viszonyokat állapítottak meg s annyira áthatottak a nemzettestbe, hogy azoknak megsemmisítése s kiált főbb elveikben és törvényhozáson kívüli megsemmisítése, nem egyéb, mint a nemzet életére mért csapás és a nemzet legnagyobb történeti momentumának eltörölése.

S e törvények hozatalában egyesültek mind azon alkotmányos kellékek, melyek a törvény alakítására megkívántattak. Alkotmányos országgyűlés terjesztette fel s koronás király szentesítette azokat. Nincs a törvénykönyvben egyetlen egy törvény, melyben a magyar korona szentséges ereje és a nemzet közakarata zebb összhangzásban olvadnának össze, mint az 1848-ik évi törvényekben.

Ha már most az october 20-ai k. császári diplomát, és legmagasb kibocsátványokat vizsgáljuk: lehetetlen át nem látnunk, miképen azok, ámbár épen e tétel vonul át rajtuk főbb elv gyanánt, nem állítják vissza az ország történeti jogait és alkotmányos intézményeit.

Ezen legmagasb kibocsátványok, mig egy részről némi 1848-ik évi törvényeket fentartanak, más részről, különösen a kormány alakításában, az 1848-ik év előtti állapot akarják utánozni, és így sem egyik, sem másik állapot tisztán nem constatirozzák. Elveszik az országgyűlés legfőbb jogát, milyen az adónak és katonaságnak meghatározása. S e jogot, mely mind az 1848-iki, mind a régebbi alkotmányok egyik sarkpontja volt, egy hazán kívüli és a magyar alkotmányban ismeretlen birodalmi tanácsra ruházzák. Eltörlik a független felelős miniszteriumot. Elszakatva hagyják az országnak ősi alkateszeit s az újabban egyesített Erdélyt és egy a területi épiséget is megsemmisítik. Megesonkítják a megyék törvényhatósági jogait, midőn a pénzügyi s törvénykezési idegen rendszer nyomásait tovább is érvényben tartják.

Hol vannak azért a történeti jogok, melynek, épen a szóban forgó rendelkezések által is, sérelmet nem szenvednek?

Történeti jogok, az 1848-ik évi alkotmányos intézmények kívül, csak annyiban létezhetnek, mennyiben emezek által változtatás alá nem vettek. A régebbi történeti jogok helyébe, melyek a kiváltságos nemzet jogai voltak, az 1848-ik évi törvények, melyek az egész nemzetnek jogai. Amik már csak történeti ereklyék, de nem történeti jogok. Erővenyes történeti jogok csak azok, melyek gyakorlatának foala akkor szakadt meg, midőn jogaihoz a nemzet ki volt kezelve lett. Régebbi jogokat érvényesíteni annyit tesz, mint a halottakat megeleveníteni akarni. S Magyarország történeti jogainak visszaállítása nem lehet egyéb, mint az 1848-dik évi intézményeknek teljes visszahelyezése.

És éppen ezen elv az, mely megyénket vezérelte, midőn magát törvényhatóságilag szervezte. Ha nincsen történeti alap, melyre szervezésünket építhetjük: bizonyosan nem is szervezkedtünk volna. De tettük ezt, mert az 1848-ik évi 16-ik és 17-dik törvényezikben birjuk a biztos történeti állapot. Tettük ezt, mert az ideiglenes törvénytelen állapot fentarthatlanságát az események igazolták. Tettük ezt, mert kötelességünkben állott, az october 20-ai kibocsátványok által nyújtott tért, s ez által az összes jogok birtokba vételének kulcsát, elfoglanni. Tettük ezt, mert az országgyűlésnek ohajtott egybehívása, és a nemzetnek alkotmányos nyilatkozatása, ez által válik lehetségessé. Tettük ezt, mert mi-

Lapjainkból egyes számok is kaphatók s új krajezarjával Stein J. könyvkereskedésében.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCUL Cluj-Napoca.

dön teljes törvényhatósági jogainknak köz igazgatási és törvénykezési tekintetben gyakorlatba vételét elhatároztuk, a törvények iránti felelős kötelezettségünknek is eleget tehattünk.

De — mellőzve e részben egyéb indokokat, mik folyó 12-kei közgyűlésünk %- alatti határozatában kifejtve vannak, — midőn mi, éppen e felelősségtünk érzetében, a történeti jogokhoz, s így az 1848-iki intézményekhez ragaszkodunk: nem lehet viszont ki nem mondanunk, hogy a felelősség sú- lóját a fenálló kormány sem bírhatja el magáról.

Mind inkább elismert elv az az európai közjogban, miszerint a nemzetek történeti jogai, ezeknek törvényhozási befolyása nélkül, meg nem szüntethetők. Mind inkább érvényesül elv az, miszerint a nemzet, mely történeti intézményeit védi, a jogosságnak terén áll. Az nem lehet tehát, hogy a fenálló kormány, a sokszor érintett kibocsátványokból kitűnő legmagasb szándék ellenében, az ország történeti jogainak teljes visszaállítását ne tartsa feladatának. Az nem lehet, hogy a kormány tovább is az ostromozás sikamlós mezején haladjon, és a nemzet élete és szabadsága, az alkotmány szilárd paizsának oltalma helyett folyvást a kegyelem hajszálán függjön.

1-őr. Kijelentjük, miképen mind azon intézkedéseket, melyek tizenegy éven keresztül, a magyarországi törvényhozás mellőztével, idegen kormányoknak, vagy bárkinek hozzájárulása mellett létesítettek, érvényteleneknek és megsemmisítendőeknek tekintük.

2-or. Kijelentjük, hogy valamint mindennem köz és magán jogi törvényeink, melyek a magyar országgyűlésen hoztára, s koronás királyok esküjével és helybenhagyásával megerősítve vannak, és későbbi törvények által el nem töröltettek, kötelező erejűeknek tartunk; ugy különösen ragaszkodunk az 1848-ik évi törvényekhez, s azoknak teljes fentartásáért, az országgyűlési intézkedések bekövetkezéséig, az alkotmányos hatóságunknak egész súlyát vetjük mérlegbe.

3-er. Kijelentjük, miképen semmiféle hatalmat, az alkotmányos magyar törvényhozáson kívül, nem ismerhetünk arra jogosítottak, hogy az ország sorsa fölött törvényszerűen rendelkezhessek.

4-ar. Kijelentjük, miképen az országgyűlést, melylyen a nemzet, mint saját sorsának ura és intézője, törvényhozási felségessé jogait egész terjedelmében gyakorolhassa, az 1848-ik évi 4-ik és 5-ik törvényekkel értelmében, haladéktalanul, és Pestre, annál inkább összehívandónak tartjuk: mivel megyei önállóságunkat, minden nem törvényes hatások irányában, megőrizni elhatároztak lévén, a bekövetkeztétől bonyodalmak csak országgyűlés által előzhetők meg.

5-őr. Kijelentjük, hogy minlán országgyűlés csak akkor tartható, ha az egész ország együtt van, az ország szaktagatét részeinek, és így az ezzel egyesítét Erdélynek is, az 1848-ik évi törvényes állapotba visszahelyeztetését, és az országgyűlésslen leendő képviseltetését, szükségesnek látjuk.

Tizenegy év alatt a nemzet türt, hallgatott, remélt. Most, midőn alkotmányos szólásszabadságával élhet, hangjai egy hatalmas szózatban egyesülnek. S ha igaz az, miszerint a nemzetek hallgatása tanulság a kormányoknak: igaz az is, hogy bizodalomra csak azon kormány számolhat, mely a nemzet szavát megérti.

Kelt Nagyváradon, 1860-ik évi december 19-ik s tólt
napjain tartott bizottmányi ülésünkben. — Bihar vármegye
közönsége.

Miként gondolkoznak a vidéken. — I. Midőn az okt. 20-ki nyilatkozvány köztudomása jutott, a Királyhágon inneni Magyarország azt még nagyobb megdöbbenéssel vevé, mint a Királyhágón túl eső rész. Az egygyélt — egykor két haza abban nemcsak egy törvényes igénytáit ki nem elegendő diplomatát látott, hanem sejté, hogy ennek törvényi elismerése a hon legsarkalatosb jogait kockáztatná, mert e tény által constatoirozva lett volna, hogy az uralkodó hatalom a honnak engedményeket adhat, következésképp tehát azokat előfordulható körülmények szerint viszont el is vonhatja, miből aztán önkényt foly az a következtetés, hogy a nemzet tizenkét évi legázása alatt megfélemlkezve magáról, lemondott jogairól, nem meri, nem tudja és nem akarja azokat visszakövetelni, mint elvitázhatlan sajátját, hanem örül, ha jármán kissé tágtalan, más szavakkal: elismerte volna, hogy az államfő a nemzet által neki átengedett jog értelmében cselekedett, tehát törvénytelen, midőn az eddigi rendszert felállítá, és ezáltal nemcsak hogy csonka ejtetett volna alkotmányunkon, hanem az mégsebb sirba ásatott volna mint a minőbe a régi rendszer nagy meglegegedéssel és lelkimegnyugvással temette vala, honnan azonban előbb-több phónixként megfijultan füllámad jolag.

A pontnak átértették ezt, a haza nemán fogadták, vagy legfeljebb is kiindulási pontnak vette a diplomát, mivel nem feleltek el, hogy Magyarország törvényén csak országgyűlés és koronás király változtathat, mivel e hon fia nem feleltek el az 1847/8-beli törvényezikketek, miket koronás királynak szentesített, mikhez tehát végig hűeknek kell maradniok, ha csak nem akarnak lelépni a törvényesség területéről, honnan 1849-ben sem önkényt léptek le, hanem erőszak által leszorítottak.

Azonban a békejobb vissza sem utasított. Magyar-
hon felismerve a helyzetet, mellőzve, hogy az uralkodói di-
ploma nem felel meg alkotmányunk fejlődésének, hanem
igénybe véve mint egy közvetítő utat, oly tényezőknek tekint-
ve azt, mialtal a megbukott rendszer borus mulijából talán
az alkotmányos élet szép, derült világába juthat.

Ez volt, ez ma is a két egygyévált haza egy gondolata.
Ámde a Királyhágon inneni rész honfiainak szívét még
egy más aggodalom tölté el, mi oly sok borus gondolatra
nyújtott alkalmat.

Az okt. 20-ki oklevél nemcsak nélkülözte a törvényeséget, hanem ezenkül mellőzte a levőt, mint nemlevőt t. i. az 1848-ki szentesített törvényeket a magyar korona Királyhágón inneni részéről aként emlékezik, mint külön honról, miáltal az alkotmányosság visszaállítására iránti hit nagyon csökkent — az egykori Erdély pedig tömöntelen veszélynek tételezett ki.

Várakozásteli hét hét telt el, mialatt a régi rendszer emberei kezdék fejüket fölemelni (talán bizva a reactioba), a honfiak keble pedig keserűséggel telt el.

Vége megtéteint az első lépés, hogy kilépünk ez anarchia állapotjához hasonló és aggasztó interregnumból, mit némelyek a régi hukot rendszer emberei közül önző érdekből felhasználni véjmi hajlandók lettek volna a kedélyek felizgatására.

Az első örvendős lépésnek tekintjük, hogy gr. Mikó Imre kormányzékai elnöknek és b. Kemény Ferencz ideiglenes korlátnöksági elnöknek neveztettek ki, és a ki mint az alkotmányos rendek elnöke veszi át a kancellária vezetését. Öszine örömrünk pedig kettős volt, mivel ezen kinevezésekben az uralkodó öszinte alkotmányos indulatának némi biztosítékát láttuk felismerni és mivel ismerve a két kitűnő nemesi úr bafai jó indulatát, teljes bizalommal indulunk vezetésük alatt alkotmányos ujjaszületéstünk célja felé, megléve a felől győződve, hogy ők 1848-tól bajszálmvira sem fogak eltérni.

Mi vidékiekül hagen is felismerjük az áldozatot, mit e nemes keblü honiak akkor tőnek, midőn ideiglenes állásukat elfoglalták. Nagyobb ez áldozat mint a miönök az binné, ki körülményei fől kellőg nem ismeri. Ők birtak eddig is a hon osztára, bizalmát, és ők ennek viszonzásúl elfoglaltak a közvőtt nehez szerepet, mivel a kérdelmelt bizalomt áldozati akartak letenni a haza oltárára.

Legalább így akaruk, eként tudjuk mi felfogni azt, hogy a két hazafi elfoglalta állomását.

Miután pedig ily adatokat tevének a haza érdekében,
 elvárjuk tőlük, hogy gyorsan fognak működni, azaz zörget-
 ni ott, hol rendje.

Várjuk pedig azt állítottuk ismeretének következtében. Mi nem akarunk bontokban egy népfajt is gyanúsítani, meggyőződésünk szerint nálunk azok is, kik csak az 1848-ik poszoni országgyűlés határozatai következtében léptek az alkotmányos élet árczái közé, oly higadtak, hogy azokat felbujtogatni máma tizenkét évi ebrülés után nem lehet, azonban szomorító példaként áll előttünk, hogy még Olaszországban is, és egy naplyi II. Ferenc király, ki teljes erejéből igyekezett a szent inquisitio torúráját a jelen korról megismertetni, képtelen volt az Abruzzokban lázadást szerveztetni.

Okunk van hazánkban ily igazságok sikerült el nem tartani, de hogy azok letérő útjára ne kerüljenek, az a miatt kerülhetetlenül szükségesnek tartjuk, hogy oly hamar a miatt csak lehető szerveztessék a megyék és eltávolíttassanak azon egyének, kiknek orsík nincs e hazához köve, s kiknek így itl nincs hazánk, csak kenyérérdekük, a miért készek lehetnek e hazát vesztélybe is sodorni, hogy a köznevelés felett állásunk megtarthassák.

A régi rendszer győztesei összeomlott épület, de még sok, igen is sok egyes grófja fennáll, tűnjenek el ezek oly hamar a mint csak lehet, nehogy lezuhantokban még kárt tehessenek.

Őszintén mondham: ez a vidék nézete.

✱ **Megyei élet.** — Csorgrádmegye decz. 18-dikán tartá 11 év után első közgyűlését. A főispán, Tomcsányi József, kijelenté, hogy a főispáni esküt már 1848-ban letette, 'midőn főispán minőségben, habár más megyében, már működött. Ekkor felálls a közgyűlés leirhatlan lelkesedése közt mondá: In törvényes fejedelmeknek s hazánnak és nemzetnek hiva leszek! Ezek után felolvassa az okt. 20-dik diplomából a megyeszerkezet visszaállítására vonatkozó pontot, melyből — ugymond — kiteszik, hogy a megyét a törvények szerint szervezhetjük, mi pedig nem ismerün más törvényt, mint azt, melyet a nemzetek ogosan megválasztott képviselői 1848-ban megszavaztak és a törvényes fejedelem szentesitet! Harsán eljen kiáltások követék e szavakat. Aztán felolvasatott a 48-ki és ujabban megválasztott bizottsági tagok névsora. A bizottság tagjaivá választottak: Deák Ferencz, Klauzál Gábor, Lonovics József, Seifovszky herczeg prinás, Batorkovics érsek, Károlyi István, György és Lajos főispánok stb. A 48-ki tisztikar leköszönt, hogy a közbizalom 11 év után ujra nyilatkozhasssék.

Zemplin-megyében gróf Andrassy Manó főispán decz. 16-kán nagy ünnepélytel leiktattatván, másnap a közgyűlés színe előtt újból megeskü az azon esküt, melyet 1848-ban, mint az 1848-49. alkotmányos törvények érvénye egész terjelemükben. A megyei bizottság tagok száma annyiban alapítottat meg, a mennyit a közgyűlés megválaszt. A bizottság aztán a tisztikart választá meg.

Biharmegye isrendezte magát! A decz. 12-dikén N-Várados nagy ünnepességgel tartott nagygyűlésen az 1748-iki XVI. t.-cz. értelmében megválasztott 530 tagu m. bizottmány olvastatott föl és hitelesített meg, melyben határozott elvül mondatk ugyan ki, hogy Biharmegye az 1848. évi országgyűlésen alkotott s kir. szentesítéssel megerősített törvényeket általános és egyenkint fenn akarja tartani: mindazáltal Lukács Gy. indítványára a m. bizottmány is a nagygyűlést elvél és irányát egy szívet s lélekkel magának vallván

elhatározta, hogy Biharmegye az 1848-diki törvényektel e-
nem térhet, mint hatóság az igazgatóság és törvénykezés
teljes gyakorlatába visszatehelyezkedik, s az 1848-ki tör-
vények fenntartásá mellett egész súlyával küz-
deni fog. Ily értelemben több pontokból álló felirás intéz-
tetik a magyar kanczárhoz. Ezután a főispáni kinevezés
diploma felolvasása fölszövegesnek tartatván, tudomásul véte-
tett, s a főispán (gr. Jaller Sándor) kedvelt szónok Tiszta
Kálmán által tolmácsoló közvékonatra, az 1848-ki főis-
páni esküvé a haza, alkotmány és király hűségé-
re letette. Végül, a főispán ez alkalommal kijelölési mi-
garól lemondván, a megyei tisztikar azon számban és mo-
nóságban, mint 1848. évben volt, legnagyobb részt földki-
tás után megválasztott.

Szepesmegye dec. 19-ikén tartott bizottsági ülese
röl a következő sorokat írják a „P. N.”-nak :

Az ülés főispán ö metósága igen velős beszéddel tá melyben arra figyelmeztetett: hogy a bizottm rövid időre, kerülve a politikai vitákat, inkább az alakulás nagy és súlyos művének szentelje mka dását, és ennél, régi szokásaink lelti fönntartása mel vegve illő tekintetbe korunk szűkségeit és követeléseit. után olvastatott az utolsó ülés jegyzőkönyve, mi, né melléke észrevétel után még meghehtesített. Felolv tak azután a mult ülésből kiküldött bizottság javaslát megyei kormányzást, a hivatalok átfelvételét, a költés tés, és a tisztikar fizetését; szóval az egész szerve illetőleg. Ezen nagy szorgalommal szerkesztett tervét munkát helyben hagyatott. Elvált el levén frögdvá elfogatok megszintetése és ez 300 forint, illetőleg 150 rintnyi átalagall pótoltatni határozatott.

A tisztikar fizetése következő módon állapítottatt meg: Első alispán 1500 olt évi fizetés, 300 olt előfogati pénz, második alispán 1200 olt évi fizetés, 300 olt előfogati pénz, főszolgabíró 1000 olt évi fizetés, 300 olt előfogati pénz, alszolgabíró 700 olt évi fizetés, 300 olt előfogati pénz, esküdt 300 olt évi fizetés, 150 olt előfogati pénz, főszámvevő 500 olt évi fizetés, 300 olt előfogati pénz, főügyész 1000 olt évi fizetés 300 előfogati pénz, alügyész 600 olt évi fizetés, 150 olt előfogati pénz, főjegyző 1000 olt évi fizetés, 150 olt előfogati pénz, első aljegyző 700 olt évi fizetés és 150 olt előfogati pénz, főtitkáros 700 olt évi fizetés és 300 olt előfogati pénz; főmérnök 700 olt évi fizetés és 300 olt előfogati pénz; iroda igazgató 600 olt évi fizetés; levéltárnok 700 olt; segéd 300 olt.; inok 300 olt.; hadnagy 300 olt és ruhára 100 olt.; várnagy 500 olt.; alispáni inok 300 olt.; főorvos 600 olt.; járási orvos 300 olt.; bála 100 olt évi fizetés.

A félévi költségvetés körülbelül 20,000 fitra megy, míg a német hivatal által anakelöltek szerkesztéséért éppen csak politikai hivatalokat illet költségvetés 71,000 fita rug. Elhatározottak tehát : hogy főispán ö méltósága kértessék meg ezen egész összeg átvalányozását azonnal kieszenélő, úgy hogy a felesleg, vagy az adóból engedtetessék el, vagy a megye kezében maradjon, semmi esetre pedig más idegen czélokra ne fordíthatassék. Pest megye körlevele, az ismert pontokra néze pártoltatott.

Szatmármegyében — írják a „P. Napló”-nak, melyből a közlemények nagy részét vesszük, — decz. 14-én az új tisztikar eskjét letévén, a napirendre tűzött indítványok során a legf. helyre terjesztendő felirat felett érdekes viták keletkeztek a bizottságban. Egyik szónok egyenesen a logica fegyverrel támadá meg a felirati indítvány helyességét. Egy másik a jogi térre helyezkedve, nézeteivel ellenkezőnek találta a sértett alapszerződés nyomán az okt. 20-diki okirat szerint is csak bizonyos törvényes és ünnepélyes formáság megtartása után illetékessé vált helyre folyamodni. Ezek ellenében K. L. szakavatottan támogató az indítványt, s egy töredékes, de jeles szerkezettű felirat impurumát olvásá fel. Előbb ugyan szónok egy köztisztelti férfinak e kényszerűben mondott szavaira hivatkozik, hogy három kártya van kezünkben: az elsőn az invasio, a másodikra a fedoradom és a harmadikon a békés kiegyenlítés áll. Szónok a vérszéjű jövőre tekintve, a legutóbbi uton látja biztosabbnak továbbadásunkat. És ezen szemlélben ékes tollal fogalmazott felirati javaslatának stypontját nemzetünknek a hazai határon túl sehol rokonelmre nem találó, s így önmaga felé visszahajló legitim érzelmébe fekteti és az egyásra utalt nemzet s fejedelm összetartását azon korszerű szűkségből folyónak látja, mely a külföldről győzelmesen átlen-gő közjogi új tanok ragályosságából önkényt fejlődik. Végre az ország integritása és az alkotmány teljes vissza-állítása a főnebbiek lépésében mint sarkalatos törvényeinkben nyugvó kíváncsal van kifejezve. Végre is a felirat szerkesztését két-három tervre bízák. Még kényesebb térre vezette a köztanácskozást Lubi ur azon régi törvényeinkkel indokolt indítványával, hogy szintén az adó megszavazása csak országgyűlés doka lehet, a helyhatósági szűkségletek fűddözésére nines más mód, mint mérsékelt házi adó kive-tése; hanem a többesnek a császári adórestántia behajtása látszott czélszerűbbnek. — Elhatározatott, hogy a cs. kir. szolgabírói hivataloktól az irományokat lepecsételve egy-egy három tagból álló küldetéség és az illető új szolgabíró esküdt-társával vegye a szb.

A Jász-kun kerületek rendezésével Tankovics György eddigi jász-kun kerületi főkapitány bízta meg a m. kir. udvari kamarallátja által. Ennek folytán az említett főkapitány kihirdetette, hogy a Jász-kun kerületek alkotmány-szerű szervezetének miköti végrehajtás iránt előleges ta-nácskozások tartatnak. Ezenazon számszámmal egybe is gyűltek az értelmiség és a 48 ki jupon választott községi képviselők. Azonban a közbiztonsátlanság oly nagy a főkapitány ur, mint a meghalt községi rendszer hivatal-noka ellen, hogy meg a főkapitány ur önkény meg-igérté, hogy legfőbb helyen benyújtja lemor-dását.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A lapok hízzák ő felségének b. Kenény Ferencz
 ő nmisgához intézet legelső iratát, melyet öv számuk-
 ban közreadandunk. E szerint legelőbb is ő nmisga megbi-
 zatik az udvari állomány bőtlésére ajánlatot megtenni te-
 kintettel Erdély különbző nmzeteire és vallásaira, továbbá
 megtenni a szükséges intézkedéseket a K.Féhvárra ösz-
 szebivandó értekezést iránt, melyben az országgyűlés ösz-
 állításáról, a korábban jogosított nmzetek, vallások és ren-
 dek mellett, azon nmzetiséget, rendek és vallások kivétel-
 mai is figyelembe veendők, melyek addig politikai jogosít-
 sággal nem bírtak az erdélyi kormányzók bebozatala-
 megbizatik királyi kinstárnalgróf Miko, k annak el-
 van állitva, s ki a kormányzók régi tagjait a menny-
 azok hiányzanak vagy szolgáttukból kilépnek újabb
 felsége elébe ajánand ideigleesen alkalmazókat.

gyonbiztonság s magánjog érdekében a polgári s bűntető törvények s mostani törvényszékek addig megmaradnak, míg törvényhozás utján a szükséges módosításokkal megegyeztetve, azonban az udvari kancellária már most is megteheti azon indítványokat, melyek a politikai kormányzás átvezetésére általánosságban szükségesek. Önmaga utasítva van a változtatás általánosságban szükségesek. Önmaga utasítva van a változtatás általánosságban szükségesek. Önmaga utasítva van a változtatás általánosságban szükségesek.

Gróf Mikó Imre önmaga mult 6 29-kén eszladi ügyben néhány napra elutazott városunkból.

A „Sürgöny“ mult év dec. 28-kán írja: Hiteles oldalról verszük Bécsből a következő távirati tudósítást: A Wiener Ztg. mint értesültünk, holnap számban l. f. királyi kéziratot hozandó báró Kemény Ferenczhez; melynek tárgya az erdélyi udvari kancelláriának Bécsben és a kir. kormányzásoknak Kolozsváron, a régi törvények szerinti föllátása, a muniipális rendszer alapján; hivatalos nyelv a magyar, a többi nemzetiségek jogainak tiszteltbentartásával. Károlyfehérváron, mint Esztergamban a választó törvény fölött tanácskozási gyűlékezett fog egybehatolni, melyben a románok legelőször fognak mint nemzet képviseltetni. A meghívásokat báró Kemény bocsátja ki. Az erdélyi kancellária hivatali személyzete már ki van nevezve, a különféle nemzetiségek figyelembe vételével.

A „P. L.“ dec. 28-án írja: „Miért hívták Deák Ferenczet és b. Eötvöst Bécsbe. E kérdést hallók ma mindentudt és senki se tud rá határozott feleletet adni. Magunk sem akarunk jövedülni; csak annyit említünk meg: Eötvös báró egykor a birodalmi tanácsba hivatást nem fogadta el, mivel már akkor egyedül az 1848-diki alkotmány helyreállításában tartotta egy jobb jövedő biztosítékát; Deák az esztergami konferenciára lett meghívást is visszautasította, hihetőleg mert az 1848-diki törvények érvényessége fölött minden tanácskozást törvénytelennek tartott. Ha azért ezen 1848-beli két miniszter Bécsbe ment, akkor valószínűnek látszik, hogy Bécsben hajlamos éreznek ama korszak vívmányainak nagyobb szerű mérvben visszaállítására, mint ezt az oct. 20-diki diploma tette.“

Gróf Teleki László Drezdában lett elfogatása kellemetlen benyomást tett a párisi francia sajtóra. A „Journal des Débats“ így nyilatkozik az eseményről.

Tegnap egy távirati sürgőnyt tettünk közzé, mely a drezdai hivatalos lap után jelenti, hogy gr. Teleki László elfogatott volna ezen városban, a hová állítólag al-angol utlevéllel érkezett, s azonnal kiadatott volna Ausztriának. Mi ezen tudósítást azon fájdalmas megütközéssel vettük, melyet osztrák fognak mindazok, a kiknek alkalmuk volt ismerni gróf Teleki Lászlót, Franciaországban lett hosszasan tartózkodása alatt, a hol hazáját képviselte. Nem tudjuk vannak-e Szászországban oly különös törvények, melyek erejénél fogva az ottani kormány jogosítottnak bízta magát ily szigorú rendszabályhoz nyulni oly ember irányában, a ki nemcsak loyális jelleméről általánosan ismeretes. — Gróf Teleki, ha a sürgőnynek hinni lehet, al-utlevéllel utazott. Feltéve, hogy ez így áll, még akkor is fennmaradna az a kérdés: vajjon a drezdai hatóságok nem tettek volna-e eleget minden törvényes kötelezettségeiknek, ha a nagy hírű magyar hazafit visszaküldték volna a határon? A Teleki gróf irányában követett eljárást, ugy látszik, mindenesetre jogos igazolni az európai közjog elveivel szemközt, a mely politikai tárgyban a kiadást nem engedi meg. Sőt ha a jog kérdése Teleki gróf ellen döntetnék is el, akkor is hivatkozniuk mellette bizonyos emberiségi érelemre, a melyet az egész világ meg fog érteni. Jelenleg midőn Teleki gróf Ausztria kezei közt van, mi a drezdai hatóságok által követett eljárást az osztrák kormányhoz felebezzük. Számítunk Ferencz József császár és kormánya józan észére és mérsékletére, s reméljük, hogy fog banni Teleki gróffal, mint egy tiszteltreméltó és szerencsétlen emberrel, hanem pedig ellenséggel.“

Az „Opinione nationale“ így ítélt: „Ezen tudósítás fölötté nagy fontossággal bír. A gróf azt mondják al-utlevéllel volt eltávozva; amde ez esetben a helybeli rendőrség legfeljebb a határig kísértethette volna vissza, míg így valóságos merényletet követett el, midőn őt az osztrák kormányának átadta. — A kiadás fönnáll, s kell hogy fönnálljon a gonosztevők névére, de oly kormány, mely azt a politikai eliteltekre alkalmazza, a nemzetközi jog legszentebb törvényeit lábbal tapossa. Ugyan mit nyert Szászország Európa becsülésében azzal, hogy Ausztria zsandárjainak állt be?“

Lapunk közelebbi számában közölt „Magyar constitutióalisták állása“ című czikk alól hibából kimaradt írója Halmágyi S. neve.

Zemplin megyében az ott született, most a külföldön tartózkodó K. L. nagy lelkesedéssel lön bizottmányi taggá megválasztva; a félhivatalos „Sürgöny“ most egész nevét leírja a választottnak, a ki nem más mint Kossuth Lajos.

A „Keresztény Magvető“ szerkesztői felszólítják t. ívtartóikat az aláírások mielőbbi beküldésére, hogy a nyomtatandó példányok számát pontosan meghatározzassák.

NYILTTÉR. — A Radnai posta után újból egy magát meg nem nevező t. előfizető énegyedese előfizetése küldetve kiadó-hivatalunkhoz, tisztelettel fölkérjük illő nevének siető tudatására.

POLITIKAI HIREK.

Az új osztrák államminiszter Schmerling lovag körlevele ország-világszerte nagy szenzációt ébreszt.

Kipótólása, helyrehozása kíván az lenni oly számos jónak, a mi maga idejében el volt mulasztva. A Schmerling lovag szájából oly édes-mézesen folyó ok józan elvnek vajha csak fele részét követték volna a legutóbbi tíz év alatt, akkor az ausztriai birodalom külviszonyai is a jelenlét éppen homlokegyenest ellenkező derült szép arcot mutatnának. Fajdalom t. egész esztendő kellett annak elismerésére, mily benső összefüggés van egy államnak bel- és külföldi politikája közt, annak belátására, mikép a külföld az igazi erőt megtudja különböztetni egy nagynehezen fentartott despotiától egy bensejében elgyengült állam barátságát semmibe veti. Gyökeros reformok tehát belül a birodalom külviszonyaira is jótékony hatással fognak lenni, azonban e hatások másodszerű, s csak akkor jelenkezhetik külsőleg is, ha a belső épület be van végezve, s a megigazitott államép forgása megindult; erre pedig idő kell, s vajha az alkalmas idő egészen le nem járt volna.

Az események jelenlegi menetével képest éppen nem állhattnai határozottan, hogy az időköz, mely egy mozgalmat teljes új korszaktól elválaszt, fölöttébb nagy volna. Turinból és Párisból már is vészmadarak szállnak a légbe, s aggodó feszültséggel várja a világ az újévi közönlést a tuileriákban, az olasz és angol parlamentek s a francia törvényhozó gyűlés megnyitására mondandó trónbeszédek. A velencei kérdések a nevezett három hatalom általi felfogása korántsem jogosít fel azon várakozásra, hogy azon kérdést végképi megoldás nélkül egykönnyen abba hagyják. Ujabbai hírek ugyan, hogy a velencei ügynek nem eladás, de esere utján eligazítása a bécsi döntő körökben kedvezőlen fogadtatásra éppen nem talált volna; azonban egy ily országcsere, hol természetesen csak is a kelet jöhet szemügybe, a sz.-pétervári kebinetnél igen nagy s hihetőleg legelőször akadályokra fogna találni, s mentől élénkebben tartolja Franciaország az új kombinációt, annál alaposabban látszik a gyanu, miszerint Párisban bizonyosak az orosz ellenszegülés iránt s remélik az alkudozások fennakadását, a nélkül, hogy az által Franciaországnak szükség volna kiesni a békecsinálói szerepből.

Hogy Oroszország a keleti kérdést változtatlanul szemügyben tartja, azirán soha se lehetett kétség. Megerősíti ezt azon legközelebbi tudósítás is, miszerint Oroszország utoljára kívánja azon congressus megtartását, melyet a keleti kérdésre nézve már a jelen évi tavaszon javasolt vala. Akkor a terv el lön halasztva, mivel a porta megigérte a dolgok állásának a nagyvezír közvetlen vezetése alatti megvizsgálását. E vizsgálat immár be van végezve s Oroszország most újból azt követeli, hogy annak eredménye terjesztessék egy európai congressus elé, s mint mondják jelenleg a konstantinápolyi angol követ sem volna oly igen ellenére a orosz tervnek, mint még nyolcz hónap előtt vala. A Páris és Sz.-Pétervára között szőtt hálónak egyes szálaít még nem lehet ugyan elég világosan kivenni, de hogy a két császári udvar közt messzekiható tervek léteznek, a miknek kivitele által közép Európa is a legmélyebben fogna érdekelteni, a jelen pillanatban aligha fog többé igen is merész gyanításnak látszani.

Gaeta ostroma mint tudjuk újból kezdetét vette, s az ostromlók tüzele méindig hevesebbé válik, a nélkül, hogy a királynak ellentállási akarat lankadna. Személyesen részt vesz ő az ostrom veszélyeiben, úgy hogy hívei oldala mellől dölnék ki. Jelenléte, úgy mint Bosco tábornok erélye, lelke az őrség kitartó szellemének, melynek elernyedésétől a király először azért nem félhet, mert a vár elégségesen el van látva élelmiszerekkel, sőt még legújabbban is kapott új szállítványokat; továbbá azért nem, mert még most is érkeznek biztató szöszatok az országból, melyek mint péld. a fölkelést kilitásba helyező calabriai küldöttség, kitartásra buzdítanak. Napoleon császártól érkezett ugyan egy levél a királyhoz, mely megjegyzi, hogy a király a becsületnek már eleget tett. A király azonban, ki ezen fölül még más földadatot is lát maga előtt, válaszul adá, miszerint a védelmet még folytatandónak tartja. Már e fegyvernyugvás iránti francia ajánlatra, mely a császár említett levelét megelőzte, azt felelte volt a király, hogy bár szívesen kimélné hű csapatjainak vérért, mégis méltányos, hogy mielőtt engedőrsől van szó. a király bizonyosságot nyeressen az ellentállás hasztalanságáról melylyel ez órában még nem bír, s ezért a császár nagylelkűségéhez fordul, engedtesék neki bizonyos idő, mely alatt az Abruzzókban és Calabriában kitörő fölkelés eredményeiről magát tájékoztassa. Azóta megérkezett a császár második levele is, s a király folytatja bösi ellentállását, úgy hogy a piemontiak kénytelenek valának az ostroma a legnagyobb előkészületeket megtenni, melyek eredményét he kell várni. Vajjon tengeri részről fog-e támadás történni, ez még mindig nem bizonyos.

Turinból írják: Francia-, Angolország, Belgium és Svájc a posta szerződést az új tartományok számára, a határgrófságokat s Umbriát is beleértve,

helybenhagyták; a két-sziciliái királyságot azonban abból kizárták.

A turini „Opinione“ szerint a francia császár egész csendben oly nagy mértékben fegyverkezik, hogy tavasszal 750 ezer főnyi sereget indíthasson meg. Ez, úgy mint számos más jelek eléggé megfektik, miért tartja a porosz kormány már most szükségesnek a mozgósítást előkészíteni, s miért kér a belga hadügyminiszterium most 15 millió franknyi hitelt a tüzérségnek vontassóvággyakkal ellátására.

Milano, dec. 27. A mai „Perseveranza“ írja, hogy az ifjú királyné már odahagyta Gaetát.

Turin. dec. 26. A hivatalos lap egy decretumot hoz, mely által Nápoly, Sicilia, a Márkák és Umbria Olaszország kiegészítő részének nyilváníttatnak.

Turin, dec. 25. A tegnap éjjel megbetegült Cavour grófnak kétszer kelle eret vágni. Egy ezen czim alatt: „Az új nyilvános jog“ itt megjelent új röpirat arra szólít föl, hogy véget kell vetni ama felsőbbbségnek, melyet az öt nagyhatalmasság Enrópa békéje, s polgarisodásának kárára bitorol.

Milano, dec. 24. Mint a „Perseveranza“ jelenti, hirszerint Victor Emanuel f. hó 25-én fog Turinba visszaindulni. Az elfogott királyi katonák mindnyójan a piemonti seregbe fognak besoroztatni.

Milano, dec. 25. — Mint a „Perseveranza“ közli, — a pistójai dandár Messinába érkezett; — az ottani fellegvár francia hajók által utolag pénzzel és élelmiszerekkel látatott el.

Az „Opinione Nationale“ azt mutogatja, hogy Sziriát a polgarisodás érdekében alkirálysággá kell tenni Abd-el-Kader alatt. Szébb jellemű és méresebb szívű muzulmán nem is találhatnának. A „Monde“ javasolja, hogy az olaszthoni béke biztosítása végett Velenczéből ismét köztársaságot kell csinálni.

Páris, dec. 24. A velencei kérdésre vonatkozólag jelenti, hogy a Páris és London közti alkudozásokban Ausztriára nézve nem pénz, hanem terület általi kárpótólásról van szó. — Schmerling programja nem nagy figyelmet éareszt. Annyit csakugyan látni akarnak belőle, hogy a katonai pártnak az osztrák császár tanácsában való győzelméről járt hírek alaptalannak. — Itt komolyan kezdnek hinni azon hirbe, miszerint Franciaország belviszonyaiban nagyszerű változások fognak történni. Persigny gróf nem csekélyebb tervet forgatna eszébe, mint hogy a községeknek némi autonómiát adjon. — A lengyelek közt nagy sürgés vehető észre: a hosszú tél után ők is kikeletet remélnek.

Mint a lengyel határszélről írják: „A néphangulat Lengyelországban napról napra aggasztóbbá válik. Az orosz kormány ismét a régi szigorral kezd banni, mi az izgatottságot még inkább növeli, s ha a jövő tavaszon mozgalmak ütnének ki Galicziában és másutt, a lengyel királyság sem igen fogna nyugton maradni. Ezt némi tekintetben akarja is a muszka: hogy aztán legyen oka a lengyelek legyőzése után az országot orosz kormányzóságokká alakítani át.

Ujabbak. — Milano, dec. 27. A mai „Perseveranza“ írja: „Azon hir, hogy Oroszország kijelentette, miszerint azon esetben, ha a francia hajóraj Gaeta elől eltávozik, orosz hadihajókat küld a királyi család ótalmára, hogy Gaetának tengerfelől lövetését megakadályozza — megvalósul.

Róman keresztül érkező sürgönyök jelenti, hogy Gaeta az erődhöz miúndinkább közeledő piemontiak által, már igen szorosan van körülveve. Ferencz királyt, a diplomatiai testület, még mindig naponkint Rómába várja.

Párisból írják: „A szász kormány folyvást a legelősebb roszalásnak van kitéve gróf Teleky kiadása miatt. Különbön magában is világos, hogy a magyar mozgalom vezetőinek saját ügyökben Szászországban semmi keresetük. Francia- és Angolország lépéseket akarnak tenni a Párisban mint Londonban nagyon tisztelt férfi ügyében.“

Poroszországban közelebből nagyszerű ujoncszedés fog megrendelteni. — A würzburgiak frigyében ismét egy kis visszavonás van, Németország általános épületére. Bajorország nem tudja elrejtetni, mily nagyon urhatnék, azaz, vágnék nagyhatalmi szerepre, s ez természetesen nem tetszik olyas Württemberg és Baden szabásu nagyhatalmakkal. Hogy a porosz vezérlet scylláját kiküldjék, azért csak nem akarhatna a Bajorország alá rendeltég Charybdisébe jutni; sőt ellenkezőleg több okuk volna, az első mint kisebb roszat választani.

A „Kronst. Ztg.“ szerint, azon terjedni kezdett hir, mintha Galaczban a menekültek s az ottani lakosság közt összeütközés történt volna, 200-an hullván el az elsőbbek közül, merőben alaptalan.

— A „Sürgöny“ közli Bécsből, dec. 28-dikáról: „Biztos hallomás szerint a Vojvodina föltétlen viszszafelezését illetőleg ma adatolt ki a legfelsőbb határozat. — A Bécsben időző Deák Ferencz és b. Eötvös József urak tegnap Ö Felségéül audientian voltak; mindegyik külön egy-egy óráig; ezenkívül értekeztek b. Vay főkanclerár és Schmerling miniszter urakkal is.“ A „M. Sajtó“ szerint Dessewffy Emil is felhivatott Bécsbe, s ennél fogva nem lehet kétség aziránt, hogy az oct. 20-diki műnek oly módoni megkoronázásáról van szó, mint azt az összes nemzet kezdettől fogva kívánta s számos beszédek s feliratokban kimondotta.

— Az „Opinion“-ban Horn visszautasítja azon osztrák lapok híreit, melyek a magyar emigratio fondorkodásairól szólnak. Hazugnak nyilatkoztatja azon hirt, mely azt hozta, hogy Horn Lengyelországba akar menni; valamint azt, mintha a magyar emigratio fejei Genuában egy ideiglenes magyar kormányt akarnának állítani.

Sajtóhiba. 118-dik sz. közelebbi lapunk 4-dik lapja 1-ső hasáb, 13 sorban és hely. olv. is; 14 sor. otthon helyett olv. itthon.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

BÉCSI BÖRZE december 27-kén.

Állam-adósság.	pénzben	áruban		pénzben	áruban
5%-os nemzeti kölcsön	100 frt.	75.20	Ausztr. államvaspálya	282.—	282.50
5%-os metalliques	100 frt.	62.75	Nyugati vasut	177.—	177.50
Földtelepmentesítések.			Pardubitz vasut	107.75	108.25
5%-os magyarországi	100 frt.	66.—	Tisza vasut	147.—	147.—
5%-os bánági, horvát és szláv	100 frt.	64.—	Déli vaspálya 60% (ex div.)	191.—	192.—
5%-os erdélyi	100 frt.	61.75	Károly Lajos vaspálya (ex div.)	148.—	148.50
Srjegyek.			Graz-Köflachi	112.—	115.—
Trieszti db.	100 ft pp.	111.—	N-Szombati 1-ső kibocsátás	20.—	22.—
Dunagőzhajóz. trs. darabja	100 ft pp.	95.—	N-Szombati 2-ik kibocsátás	60.—	64.—
Budai városközség db	40 ft a. é.	35.75	Váltók (devisek)		
Eszterházy	40 ft pp.	87.—	Három hónapra		
Salm	40 ft pp.	38.—	Amsterdam 100 holl. ft (86 ft 52 kr a. é.) 3%	122.25	122.50
Pálffy	40 ft pp.	36.50	Augsburg 100 d. német ft (85 ft 90 1/2 kr) 3 1/2%	122.25	122.75
Clary	40 ft pp.	34.50	Berlin 100 tallér (150 ft ausztr. értékb.) 4%	107.—	107.50
St. Genois	40 ft pp.	37.—	M. Frankfurt 100 d. német ft (85 ft 90 1/2 kr) 3%	142.60	142.80
Windischgrätz	20 ft pp.	20.25	Hamburg 100 márk-bankó ft. 75 ft 85 kr 2 1/2%	56.75	56.85
Waldstein	20 ft pp.	26.—	London 10 font sterling. (100 ft 23 1/4 kr) 4 1/2%		
Keglevich	10 ft pp.	14.50	Páris 100 frank (40 ft 50 kr ausztr. ért.) 3 1/2%		
Révények.			Pénznekem.		
Nemzeti bank exliv.)	723.—	725.—	Korona	19.65	—
Hitelintézet 200 t.	164.20	164.20	Császári arany	6.75	—
Alsó-ausztriai és bank 500 frt.	550.—	552.—	Reczés arany	6.74	—
Duna-gőzhajózás társulat 500 ft pp.	385.—	386.—	Napoleonsd'or	11.38	—
Trieszti Lloyd 2-ik kibocsátása 500 ft pp.	130.—	140.—	Orosz imperiale	11.65	—
Budapesti lánczhi 500 ft pp.	380.—	385.—	Ezüst	41.50	—
Ejszaki vasut	1940.—	1942.—	A nemzeti kölcsön papir szelvényei	139.50	—

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

Sz. 1260.

Csödhirdetmény.

A kolozsvári. kir. kerületi törvényszéktől jelen csödhirdetményél fogva, minden bel- és külföldön létező hitelezőknek az idős gróf Bethlen Lajos csödtömegéhez valamely igényük lenne, ezennel fölszólítanak, hogy illető adósság-leveleiknek hiteles mását 1861. február hó 15-ik napjáig az előírt törvényekhez annál bizonyosabban benyújtsák, s illető követeléseiket bejelentik, mivel ellenkező esetben tulajdoni, előny- vagy zálogi joguk számba nem vételével a csödtömegi tárgyalásból kirekesztetnek, s a csödtömeghez igényeikre nézve nem létezőknek fognak tekintetni, s az 1861. mártius hó 1-én délelőtti 10 ór. kor a törvényszék által tartandó kiegyenlítési tárgyalásnál, melyen megjelenni ezenel a megnevezett csödtömeg minden hitelezői oly hozzájárulással hivatnak meg, hogy a meg nem jelenők kimaradásuk káros következményeit maguknak tulajdonítván, nem fognak tekintetbe vétetni.

A cs. kir. kerületi törvényszék üléséből.
Kolozsvárt, karácsony hó 20-kán, 1860.

NEVEZETES.

Karácsoni, újévi és névnapi

ajándokul a magyar, francia és német irodalom újabb termékeiből képes és díszkiadású más művekkel, mind az ifjúság mind az érettebb korúak számára ellátott könyvkereskedését a t. cz. közönség figyelmébe ajánlja

STEIN JÁNOS.

Ugyanott előfizetheti bel- és külföldi ujság- és divatlapokra, folyóiratokra.

(1158) 1/1 1861 (3-3)

Tisztelt Popp J. G. úr!

Tisztelettel fölkérjük, hogy az ön fogócskjából mint szintén Anatherin-szájvizéből, melyeket több esetekben igen sok sikerrel használtunk, szíveskedjék a helybeli műgyógyintézet számára hat csomag fogócska és ugyanannyi Anatherin-szájvizet küldeni postán következő cím alatt: „Titkos udvari tanácsos dr. Ried urak, a nagyhercegi sebész-műgyógyintézet igazgatójának.“
Jéna, nov. 28. 1859.

Dr. Schillbach,
a sebész-műgyógyint. segédorvosa.

(1183) (3-3)

Tagosított birtok eladás.

Közép-Szolnok megyében, moni helység határán, egy a nagy bányai országutól 1 óra távolságra eső részben, a szamos ténen fekvő 70 holdnyi tagosított birtok, — egyhelységbeli puszták és három holdnyi erdő, igen jutányos áron örökösön eladó. Értekezhetni iránta helybeli jegyző Bertalan András és kolozsvári Filep Sámuel b. kir. lyutczai szállásán 41. sz. alatt.

(1192) (2-2)

Nagyutczában 287 sz.

alatti nagy kiterjedésű és gazdasági épületekkel ellátott jószág örökösön eladó. Értekezhetni a tulajdonossal ott helyben.

(1193) (2-3)

Alóírt van szerenésém a tisztelt szőlő- és gyümölcsökkel tudatni, miszerint a több éveken jó hirben főnmállo leány-nevelő intézetemben a francia, német nyelveken kívül a magyar nyelv tanítására is különös gond fordítatik, és a szülők kívánságokra a rendes tantárgyak is e nyelven adatnak elő; nemkülönben az intézetemben kéjáró tanárok a növendékeknek a hit-szabályokat szintén kinek kinek anyanyelvén tanítandják.

A fölvetel feltételei felett értekezhetni szóval vagy bérmentes levelekben

Wautier Henriette

a brassói leány-nevelő intézet tulajdonosnőjével.
(Klastron utca 11 szám a.)

(1157)

SZENKOVITS MÁRTON

divatáru- és porcellán-raktárába

bel- és külföld nevezetes gyáraiból a legújabb női és úri czikkek érkeztek, egyáltalában meglepő szépségű és mindenféle alkalomra szükségelt tárgyak dús választékkal. Különösen felemlítendő: a felszerelt úti tarisnyák, női táskák varró eszközzel ellátva, dolgozó szekrények és író sekretárok, angol kézi bördöndők, a legújabb divatu női ékszer, és igen remek művi ékszeres ládikók, finom metszett üveggyémánt, izletes porcellán kávés-, theás- és asztali terítékek, nagy mennyiségű gyermekjátékok, és még ezerféle

névnapi, karácsoni és újévi ajándékok,

mind valódi finomak és igen jutányos árúak,
Kolozsvárt, nagypiacz, b. Józsiha-ház.

(1126)

CSAPÓ SÁNDOR

megérkezett Bécsből,

mindenféle nürnbergi és divatáru-cikket a legnagyobb választékban;

hozott

gummi-felcipőket mindenféle nagyságban; női bőr- és brünel-cipőket; férfi kalapokat nagy választékban;

a legcsinosabb képrámákat

különböző nagyságban;

mindennemű női dolgozó kosarakat;

brittania-ércz theás edényeket és muszka-szamoárokat (thea-főző);

hozott végre

legkülönbözőbb gyermek-játékokat nagy választékban;

angol, francia és belhoni illatszereket és szappanokat;

utazó bördöndöket minden nagyságban,

és

a legritkább kaacsoni és újévi ajándék-cikkeket.

CSAPÓ SÁNDOR

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt kapható

A MAGYAR CSALÁDI S KÖZLETI

VISELETEK ÉS SZOKÁSOK

a nemzeti fejlődések korából.

Irta

KÖVÁRI LÁSZLÓ.

Ára 2 frt.

Józsiha Miklós, A magyarok és történelme. 3 kötet ára 6 újft.

Szalay László. A magyar történelemhez. I. kötet: Erdély és a Porta. Ára 3 frt.

Kazinczi Ferencz levelezése Berzsenyi Dániellel. 1808—1831. Ára 2 frt 50 ujkr.

Magyar hölgyek életrajza, írta Kulini Nagy Benő és Sárvári Elek, ára 3 frt

Kakas Márton Tolltaraja. Kiadja Jókai Mór, 2 kötet ára 2 ft.

Emilia, Magyar nők évkönyve 1861-re, gr. Széchenyi Istvánné arcképevel, és tizenkét, történelmileg híres magyar nő képével és életrajzával. Árfüze 1 frt 50 kr. kötve 2 frt.